

Bollé Bollé vzw

p/a salviaaan 29
3191 schiplaken
BE 0825.243.930
tel. +32 (0) 15 61 48 27
gsm +32 (0) 497 58 89 00
mail : info@bollebolle.be
http://www.bollebolle.be

NIEUWSBRIEF . 07

18 september 2012.

Lieve Donateurs/Sympathisanten,

Het is weer enkele maanden geleden dat jullie nog iets van ons gehoord hebben, maar dat wil uiteraard niet zeggen dat we stil hebben gezeten. Afgelopen maanden werd er immers druk gewerkt, hier en in Tanzania. Over onze werken hier kunnen we kort zijn. Jullie waren er immers zelf bij (waarvoor een dikke dank je wel) of konden het op onze website allemaal al lezen: huiskamerconcerten, moederdagontbijten, inzamelacties, duidingsdagen op scholen, oud-ijzerophalingen, een doorbraak in het fiscale aftrekdoosje voor onze Nederlandse vrienden en last but not least de voorbereiding van onze ondertussen al welbekende West-Trappistenavond in oktober.

Hoe het er in Igunga aan toe ging de afgelopen maanden, daar gaan we in deze zevende nieuwsbrief uiteraard graag wat uitgebreider op in. En wel met verhalen uit eerste hand. Pater Bolle kreeg de afgelopen maanden immers bezoek van Wim en Lieve Vanommeslaeghe.

Lieve en Wim zijn de ouders van Katlijn, die vorig jaar stage liep in onze lagere school en dit jaar opnieuw maar liefst 7 maanden vrijwillig de handen uit de mouwen heeft gestoken voor onze projecten. Een goede reden voor haar ouders om Katlijn in juli van dit jaar te gaan opzoeken in het dorp van pater Bolle. Hun eerste Afrika-ervaring delen ze met ons in volgende tekst:

"Tijdens het verblijf op de missiepost konden we genieten van het leven zoals het is. Indrukwekkend. Vooral hoe de mensen wat wij 'afval' noemen er zien als "waardevol materiaal" om allerlei nieuwe dingen te maken. Ook voor het alledaagse huishoudelijke werk kunnen wij alleen maar bewondering opbrengen: met de eenvoudigste middelen worden de kleren netjes gewassen en super lekkere maaltijden bereid. Wat een verschil met onze luxe.

Als ouders van Katlijn en zelf in het onderwijs staand, waren we vooral benieuwd naar het reilen en zeilen in de scholen. Ruim 70 kleuters bevolkten de eerste kleuterklas die we bezochten. In vergelijking met onze westerse klasjes bood het een wat troosteloze aanblik; weinig of geen speelgoed en didactisch materiaal. Maar wat een enthousiasme als de kleuters samen mogen

zingen, in een lied het alfabet aanleren, de eerste letters op het bord kunnen lezen,...

De scholen van St. Leo en St. Margreth oogden een stuk aangenamer. Het domein rond de schoolgebouwen zag er verzorgd uit en de klaslokalen waren wat kleurrijker. Zeker het klasje van juf Maria, waar de muren waren opgefleurd met didactische platen, woordkaarten, tekeningen en een getallenlijn. We zijn wel fier op wat Katlijn er heeft verwezenlijkt om gebruik van didactische materialen in te voeren. Een aantal leerkrachten zijn al overtuigd en brengen nu zelf nieuwe materialen aan om de lessen aanschouwelijker te kunnen maken. We hopen

dat dit werk in de toekomst zal worden verdergezet.

De scholenbouw zelf loopt op zijn einde. De laatste slaapzalen en klaslokalen zijn voltooid. Er is hier en daar nog wat afwerking nodig, maar nu wordt er volop gewerkt om naast de nieuwe gebouwen grote watercisternes te bouwen. Drie Engelse ingenieursstudenten ontwierpen een grote watertank met een capaciteit van 50.000 liter, die ze samen met plaatselijke werkkrachten aan het bouwen waren. Pater Bolle was voortdurend bij de werkzaamheden aanwezig om met zijn ogen de werkwijze van de constructie te stelen. "Over 14 dagen als de studenten weg zijn, zullen we onze eigen cisternes kunnen bouwen. Ik heb al herbruikbare moules laten maken, zodat we meerdere tanks in de beide scholen kunnen bouwen." Een enorme verbetering om het o zo schaarse water op te vangen en tijdelijk te bewaren.

In St. Margreth waren de examens nog aan de gang maar alle leerlingen van grade 7 zouden afstuderen, sommigen met heel mooie cijfers. Een opsteker voor de school en de medewerkers.

De vijf dagen in Igunga vlogen voorbij, maar bij het afscheid hebben we ons voorgenomen zeker terug te keren. De projecten van pater Bolle hebben een apart plaatsje in ons hart en we hopen dat de pater zijn werk nog een lange tijd kan verderzetten."

Ook Bram Rubbrecht trok voor 3 maanden naar Tanzania om er als 'teacher Ibra' zijn stage als leerkracht lagere school te vervolledigen. Dat ook hij, ondanks de grote verschillen met de Westerse wereld, Tanzania in zijn hart sloot, kunnen jullie lezen in een fragment uit zijn dagboek:

"Ik heb mijn creativiteit en mijn competenties moeten gebruiken om met weinig hulpmiddelen les te geven en materialen te ontwikkelen. Met hout, papier, verf en een dosis handigheid creëerde ik bijvoorbeeld een klok, een rekenboom of een lichaam. Het was een enorme uitdaging om creatieve lessen uit te vinden en daar bijhorende materialen voor te creëren. Ook een klas runnen met 56 leerlingen is niet evident, vooral een bewegingsles is niet altijd even gemakkelijk. Maar dankzij de hulp van mijn mentor liep gelukkig alles op wieltjes.

Mijn droom was om een toneelstuk met de laatstejaars te spelen en te regisseren. Samen met Katlijn zette ik een

toneelstuk op poten met maar liefst 85 leerlingen. De weg was lang en hard, maar met de nodige motivatie en doorzettingsvermogen kreeg het toneelstuk vorm. Er waren dansers, zangers, spelers en backstage-mensen voorzien. Ik heb leerlingen zien open bloeien tijdens repetities. Ik kreeg er een bijzonder goed gevoel bij. Telkens opnieuw speelden de leerlingen hun rol met volle overgave en genoot ik van hun acteerkwaliteiten.

Ik beleefde een onvergetelijke stage in het hartverwarmende, zonnige, onvergetelijke Tanzania. Ik heb geleerd hoe belangrijk het is om je te engageren, om iets te doen met al je kwaliteiten en competenties. Ik heb ook geleerd om mijn plan te trekken en blij te zijn met wat ik heb.

Mijn besluit staat vast: volgend jaar kom ik mijn belofte na en ga ik terug naar deze fantastische mensen!"

Zo, lieve sympathisanten, hopelijk hebben deze verhalen jullie even doen wegdromen naar warmere oorden en blijven jullie, net zoals Lieve, Katlijn, Wim, Bram en zovele anderen, pater Bolle en zijn projecten nog lang een warm hart toedragen.

Wij willen immers nog in het laatste kwartaal van 2012 het geplande leraarslokaal bouwen, de leraarswoningen renoveren, de sportvelden aanleggen en het terrein omheinen. En in 2013 willen wij, met uw steun via o.a. de Koning Boudewijnstichting en het ANBI in Nederland, zonnepanelen aanbrengen op alle gebouwen. Zon hebben wij in Igunga immers 12 uur per dag, stroom echter slechts gedurende enkele uren. Hopelijk leiden onze toekomstige gesprekken met de lokale stroommaatschappij tot positieve resultaten.

Rest ons enkel nog jullie te bedanken voor jullie steun en één van onze Nederlandse vrienden-donateurs in de bloemetjes te zetten die het goede nieuws van de belastingsvriendelijke donaties wilde vieren met de hele Bollé Bolléploeg en ervoor zorgde dat deze Bollé-vrijwilligers, voor hun belangeloze inzet, getraakteerd werden op een wel zeer gezellige barbecue.

En, last but not least, nodigen we jullie allen uit voor onze 4e West-Trappistenavond op zaterdag 13 oktober 2012 vanaf 19h30 in "Den Bosuil", Bieststraat 233 te 3191 Schiplaken.

De trappist staat al klaar. De kaas, de zelfgemaakte kop en paté zijn besteld. Wij zullen er zijn, jullie toch ook? Graag tot dan!

Marie-Jeanne Claes
Secretaris

Oger Vaes
Voorzitter

PS : toch nog vermelden dat het hartverwarmend is dat de jeugd, zoals jullie in deze nieuwsbrief al konden lezen, de projecten van pater Bolle boeiend blijft vinden. Zij die in Igunga geweest zijn, blijven contact houden of keren er nog maar eens terug. Zo vertrekken Bram Rumbaut en vriendin Julie op 22/09 voor een trip rond Afrika en zullen zij ook nu weer enkele maanden op de missiepost meewerken. Het charisma en de realisaties van onze pater werken blijkbaar nog steeds aanstekelijk!